

۱۰۸۶۹۲۷

مرکز ادبی سمرقند

در شاهراه تاریخ

ذیستده: پروفسور صدری سعدی

به سوشنز: کتر مصطفی باباخانی

سرشناسه

: سعدی، صدری، ۱۹۳۷ - م.

عنوان و نام پدیدآور : مرکز ادبی سمرقند در شاهراه تاریخ / نویسنده صدری سعدی،
به کوشش مصطفی باباخانی

مشخصات نشر

: تهران، آرون، ۱۳۹۸

مشخصات ظاهري

: ۵۲۲ ص.

شابک

: ۹۷۸ - ۹۶۴ - ۲۳۱ - ۷۳۱ - ۸

وضعیت فهرست‌نویسی

: فیپا

موضوع

: ادبیات فارسی - ازبکستان - شاعران فارسی زبان

Persian Literature - Uzbekistan - Persian Poets :

موضوع

: سمرقند (ازبکستان) - تاریخ

Ssmargand (Uzbekistan) - History :

موضوع

: باباخانی، مصطفی، ۱۳۵۶

شناسه افزوده

PIR : ۱۱

: ۱۹۵۰ - ۰۰۰۸ فا

ردہ‌بندی کنگره

ردہ‌بندی دیوبی

: ۰۵۸۲۰۳

شماره کتابخانه ملی

مرکز ادبی سمرقند در ساده ایران تاریخ

نویسنده: پروفسور صدری سعدی

به کوشش: دکتر مصطفی باباخانی

ناشر: انتشارات آرون

چاپ اول: ۱۳۹۸

چاپ صدف: ۱۱۰۰ نسخه

۹۵۰۰ تومان

نشانی: میدان انقلاب، خیابان ۱۲ فروردین، خیابان وحید نظری،

نرسیده به خیابان منیری جاوید، پلاک ۱۰۵، واحد ۳ تلفن: ۰۵۱ - ۶۶۹۶۲۸۵۰

ایمیل: Arvannashr@yahoo.com وبسایت: www.Arvannashr.ir

فهرست مطالب

۷	مقدمه مصحح
۱۵	پژوهشگر نامه‌سنگی از صیقل روی زمین
۲۳	چند سخن پیرامون تأثیر کتاب مرکز ادبی سمرقند در شاهراه تاریخ
۲۷	سرسخن
۳۵	باب یکم: مقام سمرقند در دو، پیدا، و شکل‌گیری ادبیات فارسی دری
۳۷	سمرقند و آغاز شعر فارسی دری
۴۵	رودکی و سمرقند
۵۳	نابغه نایینا
۶۵	پدر زبان فارسی دری
۷۱	باب دوم: مرکز ادبی سمرقند در قرن‌های ۱۱-۱۲ م/۵-۶ ق.
۷۳	وضع سیاسی و اقتصادی مأوراء النهر در قرن‌های ۱۱-۱۲ م/۵-۶ ق.
۷۹	وضع دایرة ادبی دربار خانیه
۸۷	حیات شهری و رونق ادبی
۱۰۳	رواج هجو و مطابیه
۱۱۵	رشیدی سمرقندی
۱۲۹	عمق بخارایی
۱۳۹	شترنجی سمرقندی
۱۴۹	ظهیری سمرقندی
۱۵۹	نظمی عروضی سمرقندی
۱۷۱	سوزی سمرقندی

باب سوم: رونق ادبی در سمرقند قرن‌های ۱۵-۱۷ م / ۹-۱۱ ق.	۲۰۱
وضع سیاسی و اجتماعی و اقتصادی سمرقند در قرن‌های ۱۵-۱۷ م / ۹-۱۱ ق.	۲۰۳
حیات فرهنگی و علمی در سمرقند قرن‌های ۱۵-۱۷ م / ۹-۱۱ ق.	۲۲۱
سمرقند، مرکز ادبی ماوراءالنهر قرن ۱۵ م / ۹ ق.	۲۲۷
سمرقند، مرکز ادبی ماوراءالنهر قرن‌های ۱۵-۱۷ م / ۹-۱۱ ق.	۲۴۳
نظری به ترکیب اجتماعی قوه‌های ادبی	۲۶۱
وضع زندگی اهل ادب	۲۸۵
مجلس‌های ادبی و رواج جواب و تبعات و سخن‌سنجه	۲۹۵
شعر مطبوع مصنوع و طرز	۳۲۱
بساطی "مرقا" د	۳۵۵
ریاضی سمرقندی	۳۷۳
ناظمی میانکالی	۳۹۱
مراد سمرقندی	۳۹۹
آشکی سمرقندی	۴۰۳
ممثاز سمرقندی	۴۰۵
فطرت زردوز سمرقندی	۴۱۹
سرافراز سمرقندی	۴۳۹
 باب چهارم: احیای ادبی در سمرقند آخرهای قرن ۱۹ م. و اول قرن ۲۰ م.	۴۴۹
حیات فرهنگی و ادبی در سمرقند آخرهای قرن ۱۹ م. و اول قرن ۲۰ م.	۴۵۱
هادی سمرقندی	۴۶۷
سیندی سمرقندی	۴۷۳
وصلی سمرقندی	۴۷۹
طغول احراری	۴۸۳
عجزی سمرقندی	۴۸۹
تمهید سمرقندی	۴۹۵
جرئت سمرقندی	۴۹۷
کتابنامه (۱)	۵۰۳
کتابنامه (۲)	۵۱۳

تا کجا می برد این نقش به دیوار مرا؟
تا درودی به «سمرقند چو قند»
(محمد رضا شفیعی کدکنی)

مقدمهٔ مُصَحَّح

سمرقند شهری باشد است که قدمت آن از نظر تاریخی به بیش از سه هزار سال می‌رسد؛ از همین رو در سال ۲۰۰۶ م. با قرار یونسکو ۲۷۵۰ سالگی این شهر در سمرقند جشن گرفته شد. اما اساساً اسطوره‌ها قدمت آن از این هم دیرینه‌تر می‌نماید. در کتاب شهرستان‌های ایرانشهر که در ان ساسانیان تألیف یافته است، نخستین شهری که نام بُرده شده، سمرقند است. در این کتاب آمده است که «سمرقند را کاووس پسر قباد بنیان گذاشت؛ سیاوش پسر کاووس آزر را به فرجام رسانید؛ کیخسرو پسر سیاوش آنجازده شد و او آتش بهرام و رجاوید را آنچا نشاند».^۱

سمرقند از دیرباز برای جهانیان شهری مشهور بوده است و آن را می‌شناخته‌اند؛ شهری زیبا و آباد بسیار راه جاذبه ابریشم با رونق اقتصادی فراوان. ما رای اقوام ایرانی بسیار شناخته‌شده‌تر و مهم‌تر بوده است. تمام اقوام ایرانی سمرقند را می‌شناخته‌اند و می‌شناستند و از دیرباز پیوند عمیقی با این شهر داشته‌اند؛ از همین رو هم در اسطوره‌ها و افسانه‌های ایرانی بازتاب گستره‌ای داشته است. می‌توان گفت که این شهر کهن در ناخودآگاه جمعی ایرانیان وجود دارد و برای شان همچون مکانی آرمانی به شمار

۱. هادی‌زاده، رسول. «مقام سمرقند در تاریخ تمدن ایرانی و اسلامی». رودکی (فصلنامه ادبی فرهنگی ریزني فرهنگي جمهوري ايران در تاجيکستان). ش. ۱۵، تابستان ۱۳۸۶، ص. ۹.

۲. شهرستان‌های ایرانشهر. ترجمه شهرام جلیلیان. تهران: توسع، ۱۳۸۸، ص. ۳۷.

می‌رود. جالب توجه است که تذکره‌نگاران سمرقند را شهر «آزادگان» نامیده‌اند^۱ و یکی از معناهای آزادگان در شعر و ادب و لغت «ایرانیان» است. به طور کلی سمرقند از مرکزهای اساسی سیاسی، علمی، ادبی، تاریخی و فرهنگی اقوام ایرانی به شمار می‌رفته است. در این میان البته پیوند فارسی زبانان با سمرقند، عیقق تر، گسترده‌تر و ویژه‌تر است؛ زیرا سمرقند خاستگاه شعر و ادب فارسی است. نخستین نمونه‌های شعر فارسی را شاعران سمرقندی چون ابوالیبغی عباس بن طرخان و ابوحفص سعدی سروده‌اند. پدر شعر فارسی عبد‌الله رودکی هم سمرقندی است. بنابراین، سمرقندیان آغازگر و بنیادگر ادبیات فارسی بوده‌اند.

همچنین ادبیان روسیه‌ناگان سمرقندی از دیرباز تذکره‌های گوناگونی نوشته‌اند که این هم نشان‌دهنده برخی از علم و هنر و ادب در سمرقند است؛ تذکره‌هایی چون تذکرۀ الشعراًی دولتشاه سمرقندی چهار مقاله نظامی عروضی سمرقندی، تذکرۀ الشعراًی مطربی سمرقندی، مذاکر الاصحاب ملایای، سمرقندی، سخنوران صیقل روی زمین صدری سعدی و توره‌قل ذهنی و سپهر آرد، حیات نعمت همه به قلم اهل علم و ادب سمرقند نگاشته شده‌اند.

این کتابی که اینک در پیش رو داریم با نام مرکز ادبی سمرقند در شهرهای تاریخ هم حاصل کوشش و پژوهش دانشمندی سمرقندی است در این محيط ادبی سمرقند. هم موضوع کتاب درباره سمرقند است و هم نگارنده کتاب سمرقندی است که تقارن بسیار خجسته و فرخنده‌ای است. تویینده کتاب پروفسور صدری سعدی، از اطراف سمرقند و نشوونمایافته همین شهر و استاد دانشگاه دولتی سمرقند است. این دانشی مرد فرزانه از پژوهشگران بنام و مشاهیر علم و ادب ماوراء‌النهر به شمار می‌رود. وی از آغاز تحصیل شیفته ادبیات فارسی شد و به فعالیت و پژوهش به صورت علمی و آکادمیکی در این

^۱ احمد، روزی. «فولکلور سمرقند». رودکی (فصلنامه ادبی- فرهنگی رایزنی فرهنگی جمهوری اسلامی ایران در تاجیکستان). ش ۱۵، تابستان ۱۳۸۶، ص ۱۱.

رشته روی آورده و از سرآمدان و نظریه پردازان این عرصه گردید. درباره شرح حال و آثار این دانشمند بزرگ یکی از شاگردان ایشان خانم دکتر انظورت ملکزاد مقاالت ارزشمندی نگاشته‌اند که پس از این می‌آید. همچنین درباره کتاب مرکز ادبی سمرقند در شاهراه تاریخ که محور مطالعه‌است، خانم مهرانگیز سعدی، فرزند استاد سعدی، مقاله‌ای زیبا و صمیمی و ارزشمند نوشته‌اند که در صفحه‌های بعدی می‌آید. بنابراین، نگارنده این سطرها دیگر لازم نیست که در این باره سخنی بگوییم؛ زیرا به مصادق مثل «صاحب الیت ارجی بما فيه» (صاحب خانه بهتر می‌داند که چه در آن است)، این دو بزرگوار هم از حال و کار و آثار نویسنده این کتاب آگاه‌تر از ما هستند. فقط چند کلمه‌ای کوتاه در همتای اثر ارزشمند می‌گوییم و گزارش کار خود را بر آن در بی می‌آورم.

کتاب مرکز ادبی سمرقند را شاهراه تاریخ کتابی علمی و پژوهشی است که موضوع اساسی آن پیدایش و حضور و نقصان ادبیات فارسی و شاعران فارسی گو در قلمرو سمرقند از آغاز پیدایش شعر فارسی دری تا اوایل قرن بیستم میلادی است. در واقع، این کتاب به صورت جزء‌نگری تنها حوزه ادبی سمرقند راگرفته است. اینکه پژوهشگر تمام کوشش و تحقیق و تحلیل خود را برای معرفی و روشن کردن یک حوزه خاص ادبی صرف کرده است، نتایج علمی دقیق و پُرباری را به ارمغان آورده است.

همان‌اين کتاب بر پایه مطالعات بین‌رشته‌ای نگارش یافته است بسیار تهذیب که در آن از علوم و مباحث تاریخی، جامعه‌شناسی، سیاست‌شناسی، تاریخ ادبیاتی و نقد ادبی به بهترین وجه استفاده شده است. نویسنده هر دوره تاریخی سمرقند را بر اساس خاندان‌های حکومتگر و حکمرانان و فراز و فرود آنها معلوم کرده، سپس وضعیت سیاسی، اقتصادی، علمی، فرهنگی و ادبی آن را بررسی نموده است. همچنین درباره طرز فکر و سیاست‌ورزی‌های حاکمان، نزاع‌ها و درگیری‌های آنان بر سر قدرت و حکومت، تعامل دولت‌مردان با شاعران و اهل ادب و فرهنگ سخن گفته، تصویر

روشنی از جریان‌های ادبی درون و بیرون دربار به دست داده است. در این میان، به مسائل اجتماعی و زندگی و کار و پیشنهاد مردم به ویژه شاعران هم توجه نموده است. نویسنده بسیاری از اشتباهات تاریخی و دیدگاه‌های نادرست را در این زمینه مورد نقد و بررسی قرار داده، بر پایه منابع دست اول و موئیت، این گونه مسائل را حل و فصل کرده است. مؤلف علاوه بر استفاده از تذکره‌ها و اسناد اصیل تاریخی برای نقد و بررسی مسئله یا واقعه‌ای تاریخی، سیاسی و اجتماعی از دیوان شاعران بهره فراوانی بُردۀ است؛ وی با دقّت نار و خوش فکری تمام، از لابه‌لای شعر شاعران چنان استادی را کشف کرده است که در منابع صرفاً تاریخی دست یابی بدان‌ها دشوار و یا حتی ناممکن است. در این میان گاه به صحیح و اصلاح نام و عبارت و کلام و یا مصراع و بیتی از منابع کهن و تذکره‌ها و دیران اعراب نیز دست زده است.

پروفسور صدری سایی دشید دیدگاه‌های محققان و نشان دادن خطاهای کاستی‌های آنان، به صورت علمی و نظری و با تکیه بر شواهد و اسناد تاریخی و علمی و عقلی در این کتاب جسارت و جرئت نمایانه نموده است؛ وی با پرهیز از مطلق‌انگاری و جزمیت‌حتی گاه دیدگاه‌های خود، نیز نقد کرده و گفته است که شاید این نظر هم خطاب باشد و تنها از ذهن نویسنده خرچ نماید باشد و تا پیداشدن منابع موئیت‌تر باید با احتیاط بدان نگریسته شود.

نویسنده اثر شاعران مطرح، شاخص، مشهور و صاحب‌سبک هر دوره تاریخی سمرقند را معرفی نموده، علاوه بر شرح حال و ذکر آثار، اشعار و آثار ادبی آنان را بر پایه نظریه‌های نقد ادبی، بررسی و تحلیل کرده است. وی گرچه با نظریه‌های نقد ادبی مطرح در جهان آشناست و بدان‌ها اشراف و حتی در زمینه آنها تخصص دارد، اما به‌هیچ وجه مروعب آن دیدگاه‌ها نشده است و بیشتر تلاش نموده است تا تحلیل‌ها و نظریه‌ها را از دلِ منابع ادبی و فرهنگی حوزه فارسی زبانان و یا به‌طور کلی ایرانی-اسلامی استخراج کند و به‌نوعی آنها را بومی‌سازی نماید. در این زمینه به‌ویژه به زبان و فرهنگ و ادب شفاهی مردم (فولکلور) توجه نموده است.

کتاب مرکز ادبی سمرقند در شاهراه تاریخ مطالب آموختنی و علمی فراوانی دارد و اهل علم و تحقیق و استادان و دانشجویان و علاقه‌مندان می‌توانند بهره‌های فراوانی از آن ببرند؛ به ویژه اینکه پژوهشگران و دانشجویان می‌توانند روش تحقیق علمی و جدی را از آن بیاموزند. از نویسنده کتاب، پروفسور صدری سعدی سپاس فراوان دارم که این اثر ارزشمند را تألیف نمودند و به جامعه علمی و فرهنگی عرضه کردند؛ همچنین تشکر ویژه دارم از اینکه اجازه برگردان و تصحیح و ویرایش آن را به بنده دادند تا تمام خوانندگان فارسی زبان بتوانند از آن بهره‌مند گردند.

در زمانی که برای کارهای پژوهشی مقیم تاجیکستان بودم (۲۰۱۷-۲۰۱۸ م)، یکی از برنامه‌هایی را که نال می‌کردم، شناختن و گردآوری اثرهای علمی و پژوهشی نویسنده‌گان و محققان تاجیک بود. این جمله جای‌هایی که بیشتر سر می‌زدم و حضور داشتم هم پژوهشگاه زبان و ادبیت رویان بود. در آنجا با استادان و عالیان گوناگونی ملاقات داشتم و گفتگو می‌کردم و با حضور شان بهره‌مند می‌شدم. یکی از استادان و پژوهشگران رسمی پژوهشگاه که در حق نزدیکی داشتند و دستگیری‌های زیاد می‌کردند و پاسخ‌گویی بسیاری از پرسش‌هایم به ناخانم دکتر انظورت ملک‌زاد بودند. ایشان که خود زاده ترمذ هستند و در دانشگاه سمرقند تحصیل کرده‌اند، از استاد بزرگوار پروفسور صدری سعدی سخن‌ها و حکایت‌ها نقل می‌کردند و دیدگاه‌های تازه علمی‌وی را برایم بازگو می‌نمودند؛ از همین‌رو، نگارنده مشهود تا بیشتر با دیدگاه‌ها و تحقیقات علمی ایشان آشنا شوم. خانم دکتر ملک‌زاد کتاب مرکز ادبی سمرقند در شاهراه تاریخ را به این جانب معرفی کردند و فایل الکترونیکی آن را در اختیارم قرار دادند. پس از بررسی و مطالعه آن و پی‌بردن به ارزش و اهمیت آن، به فکر افتادم که خوب است آن را در ایران هم چاپ و منتشر نمایم. این تصمیم را با خانم دکتر ملک‌زاد در میان گذاشتم و ایشان هم از سر لطف واسطه خیر شدند و اجازه کار بر روی آن و انتشارش را از پروفسور صدری سعدی گرفتند.